

אוריכו כל ההוא יומא, (דף צג ע"ב) בַּהֲהוּא לִילִיא כְּנִשׁ
ההוא גִּבְרָא כָּל אַנּוּן רְחִימוּי, וְכָל הַהוּא
לִילִיא אֲשֶׁתְּדָלוּ בְּאוּרֵייתָא וְלֹא הָוָה מָאן דְּנָאִים,
אָמַר לְהוּ הַהוּא גִּבְרָא בְּמָטוּ מְנַיִכוּ כָּל חַד וְחַד
לִימָא מְלָה חֲדָתָא דְּאוּרֵייתָא:

פְּתַח חַד (רבי אבא) וְאָמַר (שופטים ה) בְּפָרוּעַ פְּרָעוֹת
בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם בְּרֻכּוֹ יְיָ. מָאִי קָא חֲמוּ
דְּבוּרָה וּבָרַק דְּפִתְחוּ בְּהַאי קְרָא. אֵלָּא הָכִי תַּיְיָנִן
לִית עֲלֵמָא מִתְקַיְימָא אֵלָּא עַל הַאי בְּרִית דְּכַתִּיב,
(ירמיה לג) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו' דְּהָא שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא עַל דָּא קְיַיְמִין. בְּגִין כֵּן כָּל זְמַנָּא דְּיִשְׂרָאֵל
מְקַיְימִין הַאי בְּרִית, נְמוּסֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא קְיַיְמִין
בְּקַיְימֵיהוּ, וְכָל זְמַנָּא דְּחַס וְשָׁלוֹם יִשְׂרָאֵל מְבַטְלִין

לשון הקודש

בְּפָרוּעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְנַדֵּב עִם
בְּרֻכּוֹ ה'. מַה רָאוּ דְּבוּרָה וּבָרַק שֶׁפִּתְחוּ
בְּפִסְוֹק הַזֶּה? אֵלָּא כֵּן שְׁנִינּוּ, אֵינן הַעוֹלָם
מִתְקַיְיֵמִין אֵלָּא עַל הַבְּרִית הַזֶּה, שְׁפָתוֹב
(ירמיה לג) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה וְגו'.
שְׁהַרֵי שְׁמַיִם וְאַרְצָא עַל זֶה קְיַיְמִים. מְשׁוּם
כֵּן, כָּל זְמַן שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְקַיְיֵמִים אֶת
הַבְּרִית הַזֶּה, חֲקוֹת שְׁמַיִם וְאַרְצָא עוֹמְדִים
בְּקַיְיֵמִים. וְכָל זְמַן שֶׁחַס וְשָׁלוֹם מְבַטְלִים
אֶת הַבְּרִית הַזֶּה, אֵינן שְׁמַיִם וְאַרְצָא

לְמַחַר תִּהְיֶה הַהֲלוּלָא שְׁלוֹ. אָמַר רַבִּי
אֲבָא, זֶה הֵיךְ בְּקִשְׁשָׁה שֶׁל מְצוּדָה, וְנִשְׁבַּב
לְרֵאוֹת אֶת פְּנֵי הַשְּׁכִינָה.
חֲבָרוּ כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם. בְּאוֹתוֹ הַלַּיְלָה כְּגַם
אוֹתוֹ הָאִישׁ אֶת כָּל אוֹהֲבָיו, וְכָל אוֹתוֹ
הַלַּיְלָה הִתְעַפְּקוּ בַּתּוֹרָה, וְלֹא הָיָה מִי
שִׁישֵׁן. אָמַר לָהֶם אוֹתוֹ הָאִישׁ, בְּבִקְשָׁה
מִכֶּם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֹאמַר דְּבָר חֲדָשׁ
בַּתּוֹרָה.
פְּתַח אֶחָד [רבי אבא] וְאָמַר, (שופטים ה)

האי ברית, שמיא וארעא לא מתקיימין, וברכאן לא משתבחין בעלמא.

תא חזי, לא שליטו שאר עמין על ישראל אלא כד בטילו מנייהו קיימא דא. ומה בטילו מנייהו. דלא אתפרעון ולא אתגליין. ועל דא כתיב ויעזבו בני ישראל את יי וגו' וימכר אותם ביד סיסרא, ויעזבו את יי ממש. עד דאתת דבורה ואתנדבת לכל ישראל במלה דא, בדין אתפנעו שנאיהון תחותיהו.

והיינו דתנינן דאמר קדשא בריך הוא ליהושע וכי ישראל אטימין אנון ולא אתפרעו ולא אתגלייא ולא קיימין קיימא דילי, ואת פעי לאעלא להו לארעא ולאכנעא שנאיהון. (יהושע ה) שוב מול את בני ישראל שנית. ועד דאתפרעו ואתגלייא האי ברית לא עאלו לארעא ולא אתפנעו שנאיהון. אוף

לשון הקודש

אז נכנעו שונאיהם תחתיהם. והיינו מה ששנינו, שאמר הקדוש ברוך הוא ליהושע, וכי ישראל הם אטומים ולא נפרעו ולא התגלו ולא מקימים את בריתי, ואתה רוצה להכניסם לארץ ולהכניע את שונאיהם? (יהושע ה) שוב מל את בני ישראל שנית. ועד שנפרעו ונתגלתה הברית הזו, לא נכנסו לארץ

מתקיימים, ואין נמצאות ברכות בעולם. כלא ראה, לא שליטו שאר העמים על ישראל אלא כשפטלו מהם את הברית הזו. ומה פטלו מהם? שלא נפרעו ולא נתגלו. ועל זה כתוב (שמואל א' יב) ויעזבו בני ישראל את ה' וגו' וימכר אתם ביד סיסרא. ויעזבו את ה' ממש. עד שפאה דבורה ונדבה את כל ישראל לדבר הזה,

הָכָא כִּיּוֹן דְּאַתְנַדְבּוּן יִשְׂרָאֵל בְּהַאי אַתְּ אַתְּכַנְעוּ
 שְׁנַאִיְהוֹן תְּחַוְתִּיּהוּ וּבְרַכָּאן אַתְּחַזְרוּ לְעֵלְמָא הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב בְּפְרוּעַ פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְנַדְבּ עִם
 בְּרַכּוּ יִי.

קָם אַחְרָא פְּתַח וְאָמַר, (שמות ד) וַיְהִי בַדְרֹךְ בַּמַּלּוֹן
 וַיִּפְגְּשׂהוּ יִי וַיִּבְקֶשׂ הַמִּיתוּ לְמַאן לְמִשָּׁה. אָמַר
 לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכִי אַתְּ אָזִיל לְאַפְקָא יַת
 יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים וְלֹאֲכַנְעָא מְלַכָּא רַב וְשְׁלִיטָא, וְאַתְּ
 אַנְשִׁית מְנַךְ קַיִימָא. דְּבְרֹךְ לָא אַתְּגְזֹר, מִיָּד וַיִּבְקֶשׂ
 הַמִּיתוּ.

תָּאנָא נַחַת גַּבְרִיאֵל בְּשִׁלְהוּבָא דְאַשָּׁא לְאוּקְדִיָּה,
 וְאַתְרַמִּיז חַד חִיּוּיָא מִתּוּקְדָא לְשִׁאפָא לִיָּה
 בְּגִיָּה. אַפְּאֵי חִיּוּיָא, אָמַר לִיָּה קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְּ
 אָזִיל לְקַטְלָא חִיּוּיָא רַבְרַבָּא וְתַקִּיפָא וּבְרֹךְ לָא אַתְּגְזֹר.

לשון הקודש

הוא, וכי אתה הולך להוציא את ישראל
 ממצרים ולהכניע מלך גדול ושלטן,
 ואתה שכתת ממך את הברית, שבנך
 לא נמול? מיך – ויבקש המיתו.

למדנו, ירד גבריאל בשלהבת של אש
 לשרף אותו, ונרמזו לנחש אחד שורף
 לשאף אותו לתוכו. למה נחש? אמר לו
 הקדוש ברוך הוא, אתה הולך להרג את

ולא נכנעו שונאיהם. אף כאן, כיון
 שהתנדבו ישראל באות הזו, נכנעו
 שונאיהם תחתיהם וחזרו בהרכות
 לעולם. זהו שכתוב בפרע פרעות
 בישראל בהתנדב עם ברכו ה'.

קם אחר, פתח ואמר, (שמות ד) ויהי בדרך
 במלון ויפגשהו ה' ויבקש המיתו. את
 מי? את משה. אמר לו הקדוש ברוך

מִיַּד אֶתְרַמִּיז לְחַד חַיִּינָא לְקַטְלָא לִיָּה, עַד דְּחַמַּת
 צְפוּרָה וְנִזְרַת לְבָרָה וְאֶשְׁתִּיב הָדָא הוּא דְכַתִּיב וַתִּקַּח
 צְפוּרָה צוּר. מַהוּ צוּר, אֵלָא אֶסּוּתָא. וּמַאי אֶסּוּתָא
 דְכַתִּיב וַתִּכְרֹת אֶת עַרְלַת בְּנֵהּ. דְּנִצְנִצָּא בַּהּ רוּחַ
 קַדְשָׁא.

קָם אַחְרָא וְאָמַר (בראשית מה) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אָחָיו גִּשׁוּ
 נָא אֵלַי וַיִּגְשׁוּ וַיֹּאמֶר וְגו'. וְכִי אִמַּאי קָרִי לְהוּ
 וְהָא קָרִיבִין הוּוּ גַבִּיָּה. אֵלָא בְּשַׁעְתָּא דְאָמַר לִזְוֹן אֲנִי
 יוֹסֵף אֶחֱיָכֶם. תְּוֹוְהוּ דְחַמּוּ לִיָּה בְּמַלְכוּתוֹ עַלְמָה. אָמַר
 יוֹסֵף מַלְכוּתוֹ דָּא בְּגִין דָּא רְוֹחְנָא לִיָּה, גִּשׁוּ נָא אֵלַי
 וַיִּגְשׁוּ, דְאֶחָיו לְהוּ הָאִי קִיּוּמָא דְמִילָה, אָמַר דָּא
 גְּרַמַּת לִי מַלְכוּתוֹ דָּא בְּגִין דְנִצְנִצָּא לָהּ.

מַכְפָּאן אוֹלִיפְנָא מָאן דְנִצְטִיר לְהָאִי אֶת קִיּוּמָא מַלְכוּתוֹ

לשון הקודש

לְמַה קָרָא לְהֶם, וְהָרִי הֵם הָיוּ קְרוּבִים
 אֵלָיו? אֵלָא בְּשַׁעְתָּא שְׂאָמַר לְהֶם אֲנִי יוֹסֵף
 אֶחֱיָכֶם, תְּמַהוּ שְׂרָאוּ אוֹתוֹ בְּמַלְכוּת
 עֲלִיוֹנָה. אָמַר יוֹסֵף, הַמַּלְכוּת הַזֶּה, מְשׁוּם
 זֶה הִרְוַחְתִּי אוֹתָהּ. גִּשׁוּ נָא אֵלַי וַיִּגְשׁוּ,
 שְׂהִרְצָה לְהֶם אֶת בְּרִית הַמִּילָה. אָמַר, זֶה
 גְּרַמָּה לִי אֶת הַמַּלְכוּת הַזֶּה, מְשׁוּם
 שְׂשִׁמְרַתִּי אוֹתָהּ.

מַכְפָּאן לְמַדְנֵג, שְׂמִי שְׂשׁוּמַר אֶת אוֹת

הַנְּחַשׁ הַגָּדוֹל וְהַחֲזָק, וּבְגֵד לֹא גְמוּלָה!
 מִיַּד גְּרַמּוּ לְנַחַשׁ אַחַד לְהַרְגֵּנּוּ אוֹתוֹ, עַד
 שְׂרָאָתָהּ צְפוּרָה וּמָלָה אֶת בְּנֵהּ וְנִצְוֹל. זֶהוּ
 שְׂכַתוּב וַתִּקַּח צְפוּרָה צוּר. מַה זֶה צוּר?
 אֵלָא רְפוּאָה. וְמַה הַרְפוּאָה? שְׂכַתוּב
 וַתִּכְרֹת אֶת עַרְלַת בְּנֵהּ. שְׂנִצְנִצָּא בַּהּ רוּחַ
 הַקְּדֹשׁ.

קָם אַחַר וְאָמַר, (בראשית מה) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל
 אָחָיו גִּשׁוּ נָא אֵלַי וַיִּגְשׁוּ וַיֹּאמֶר וְגו'. וְכִי

אֶת־נַטְרַת לַיהוָה. מִנָּתֶן מִבְּעוֹ דְבַתִּיב, (רות ג) חַי יי שְׂכְבִי
 עַד הַבֶּקֶר דְּהוּה מְקַטְרַג לַיהוָה יִצְרִיחַ עַד דְּאֹמְרִי
 אֹמְרָא וְנָטִיר לְהֵאֵי בְרִית, בְּגִין כֶּךָ זָכָה דְנִפְקוּ מִנִּיה
 מַלְכִין שְׁלִיטִין עַל כָּל שְׂאֵר מַלְכִין, וּמִלְכָּא מְשִׁיחָא
 דְּאֶתְקַרֵי בְשֵׁמָא דְקִדְשָׁא בְרִידָה הוּא:

פְּתַח אִידָךְ וְאָמַר בְּתִיב, (תהלים כז) אִם תַּחֲנֶה עָלַי
 מִחֲנֶה וְגו'. הָכִי תֵאָנָא בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטַח, מִהוּ
 בְּזֹאת, דָּא אֶת קַיִמָּא דְזַמִּינָא תְדִיר גַּבֵי בַר נֶשֶׁ
 וְאֶתְרַמִּיזָא לְעִילָא, וּבְגִינִי כֶּךָ אֶתְמַר בְּזֹאת כְּמָה
 דְבַתִּיב זֹאת אֹת הַבְּרִית. זֹאת בְּרִיתִי. וְכֹלָא בְּחַד
 דְרַגְנָא. וְתֵאָנָא זֶה וְזֹאת בְּחַד דְרַגְנָא אֲנִין וְלֹא
 מִתְפָּרְשֵׁן. וְאִי תֵימָא אִי הָכִי הָא שְׂאֵר בְּנֵי עַלְמָא
 הָכִי. אִמְרֵי דְדוּד בְּלַחֲדוּדֵי וְלֹא אַחְרָא. אֲלֵא בְּגִין
 דְּאֶחִידָא בִּיהַ וְאֶתְרַמִּיזָא בִּיהַ וְהוּא כְּתָרָא דְמַלְכוּתָא.

לשון הקודש

תַּחֲנֶה עָלַי מִחֲנֶה וְגו'. כֶּךָ שְׁנִינֵנּוּ בְּזֹאת
 אֲנִי בּוֹטַח, מַה זֶה בְּזֹאת? זֹו אֹת הַבְּרִית
 הַמְזַמֶּנֶת תְּמִיד אֲפֵל אָדָם, וְנִרְמָזָה
 לְמַעְלָה. וּמִשׁוּם כֶּךָ נֶאֱמַר בְּזֹאת, כְּמוֹ
 שְׂפָתוֹב זֹאת אֹת הַבְּרִית, זֹאת בְּרִיתִי,
 וְהַכֵּל בְּדִרְגָּה אַחַת. וְשְׁנִינֵנּוּ זֶה וְזֹאת הֵם
 בְּדִרְגָּה אַחַת וְלֹא נִפְרָדִים. וְאִם תֵּאָמַר,
 אִם כֶּךָ, הָרִי שְׂאֵר בְּנֵי הָאָדָם כֶּךָ, לָמָּה
 דוּד בְּלַבְדוּ וְלֹא אַחַר? אֲלֵא מִשׁוּם שְׁהִיא

הַבְּרִית הַזֹּו, הַמַּלְכוּת שְׁמוּרָה לוֹ. מִנָּתֶן
 לְנוֹ? מִבְּעוֹ, שְׂפָתוֹב (amr) חַי ה' שְׂכְבִי עַד
 הַבֶּקֶר. שְׁיִצְרוּ הִיָּה מִתְנַגְּרָה בּוֹ, עַד
 שְׁנִשְׁבַּע שְׁבוּעָה וְשָׁמַר אֶת הַבְּרִית הַזֹּו,
 מִשׁוּם כֶּךָ זָכָה שְׁיִצְאוּ מִמֶּנּוּ מַלְכִים
 שְׁלִיטִים עַל כָּל שְׂאֵר הַמַּלְכִים, וְהַמֶּלֶךְ
 הַמְּשִׁיחַ שְׁנִקְרָא בְּשֵׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא.

פְּתַח אַחַר וְאָמַר, בְּתוֹב (תהלים כז) אִם

תָּא חַיִּי, בְּגִין דְּהָאֵי זֹאת לָא נָטַר לִיָּה דְדוּד מְלָכָא
 כְּדָקָא חַיִּי, מְלָכוּתָא ^(דף צד ע"א) אֲתַעְדִּי מֵיָּיָה כָּל
 הַהוּא זְמָנָא. וְהָכִי אֹלִיפְנָא הָאֵי זֹאת אֲתַרְמִיזָא
 בְּמְלָכוּתָא דְלַעִילָא, וְאֲתַרְמִיזָא בִירוּשָׁלַם קְרָתָא
 קְדִישָׁא. בְּהָהִיא שַׁעְתָּא דְדוּד עֵבֵר עָלֶיהָ, נָפַק קָלָא
 וְאָמַר דְדוּד בְּמָה דְאֲתַקְטַרְת תִּשְׁתַּרִּי. לָךְ טַרְדִּין
 מִירוּשָׁלַם וּמְלָכוּתָא אֲתַעְדִּי מִיָּנָךְ. מֵנָּא לָן דְכַתִּיב,
^(שמואל ב יב) הִנְנִי מִקִּים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ. מִבֵּיתְךָ
 דִּיִּיקָא וְהָכִי הוּהָ בְּמָה דְעֵבֵר בֵּיה אֲתַעֲנֵשׁ, וּמָה דְדוּד
 מְלָכָא הָכִי שְׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה.

פְּתַח אִידְךָ וְאָמַר ^(תהלים צד) לוּלִי יִי עֲזַרְתָּה לִי כְּמַעַט
 שְׂכָנָה דוּמָה נַפְשִׁי. תֵּאנָא בְּמָה זְכָאן יִשְׂרָאֵל
 דְלָא נָחַתִּי לְגִיָּהֲנָם כְּשִׁאָר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים
 וּמִזְלוֹת וְלָא אֲתַמְסְרִן בִּידוּי דְדוּמָה, ^(אג'א) בְּהָאֵי אַתְּ.

לשון הקודש

טוֹרְדִים מִירוּשָׁלַם, וְהַמְלָכוֹת תּוֹסַר
 מִמֶּךָ. מֵיָּיָה לְנוֹ? שְׂכָתוּב ^(שמואל-ב יב) הִנְנִי
 מִקִּים עָלֶיךָ רָעָה מִבֵּיתְךָ. מִבֵּיתְךָ בְּמִדְיָק.
 וְכָךְ הִיָּה. בְּמָה שְׁעֵבֵר עָלָיו נַעֲנֵשׁ. וּמָה
 דְדוּד הַמְלָךְ כֶּךָ - שְׂאָר בְּנֵי הָעוֹלָם עַל
 אַחַת בְּמָה וּבְמָה.

פְּתַח אַחַר וְאָמַר, ^(תהלים צד) לוּלִי ה' עֲזַרְתָּה
 לִי כְּמַעַט שְׂכָנָה דוּמָה נַפְשִׁי. לְמַדְנֹו,
 בְּמָה זֹכִים יִשְׂרָאֵל שְׂאִינָם יוֹרְדִים

אַחוּזָה בּוֹ וְנִרְמְזָה בּוֹ, וְהִיא כְּתַר
 הַמְלָכוֹת.

כֵּלָא רָאָה, מְשוּם שְׂאֵת הַזֹּאת הַזוּ לָא
 שְׂמַר אוּתָהּ דְדוּד הַמְלָךְ כְּרָאוּי, הַמְלָכוֹת
 הָעֵבֵרָה מִפְּנֵי כָּל אוּתוֹ הַזֶּמֶן. וְכָךְ לְמַדְנֹו,
 הַזֹּאת הַזוּ נִרְמְזָה בְּמְלָכוֹת שְׁלַמְעֵלָה,
 וְנִרְמְזָה בִירוּשָׁלַם, הַקְרִיָּה הַקְדוּשָׁה.
 בְּאוּתָהּ הַשְּׁעָה שְׁדוּד עֵבֵר עָלֶיהָ, יִצָּא קוֹל
 וְאָמַר: דְדוּד, בְּמָה שְׁנַקְשְׁרַת תְּנוּתָה. אוּתְךָ

דְּחָכִי תֵּאֵנָא בְּשַׁעְתָּא דְּבַר נָשׁ נָפִיק מִעֲלָמָא כְּמָה
 חֲבִילִי (מִלְּאֲכִי חֲבֵלָה) טְהִירִין אֶתְפַּקְדִּין עֲלֵיהּ.
 זְקַפִּין עֵינָא וְחֲמָאן הָאִי אֶת דְּהוּא קִיּוּמָא דְּקוּדְשָׁא,
 אֶתְפַּרְשֵׁן מֵינְהּ, וְלֹא אֶתִּיּהִיב בִּידוּי דְּדוּמָה לְנַחְתָּא
 לְגִיּהֲנָם, דְּכָל מָאן דְּאֶתְמַסֵּר בִּידוּי נְחִית לְגִיּהֲנָם וְדָאִי,
 וּמֵהָאִי אֶת דְּחֲלִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְדִינִין בִּישִׁין לָא
 שְׁלֵטִין בֵּיהּ בְּבַר נָשׁ אִי אִיהוּ זָכִי לְנִטוּרֵי לִיָּה לְהָאִי
 אֶת, בְּגִין דְּהוּא אֶתְאֲחִיד בְּשִׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
 בִּיּוֹן דְּדוּד מְלָכָא לָא נָטַר אֶת קִיּוּמָא דָּא כְּדָקָא
 חֲזִי, אֶתְעֵדִי מֵינְהּ מְלָכוּתָא וְאֶתְטָרִיד
 מִירוּשְׁלָם. מִיָּד דְּחִיל דְּסֵבֵר דִּיִּיחְתוּן לִיָּה מִיָּד
 וְיִמְסְרוּן לִיָּה בִּידוּי דְּדוּמָה וְיָמוּת בְּהוּא עֲלָמָא, עַד
 דְּאֶתְבַּשֵּׁר בֵּיהּ דְּכֹתִיב, (שְׁמוּאֵל ב ב) גַּם יִי הָעֵבִיר חֲטָאתָךְ

לשון הקודש

הָרַעִים אִין שׁוֹלְטִים כּוּ בְּאָדָם אִם הוּא
 זֹכֵה לְשֹׁמֵר אֶת הַבְּרִית הַזֹּה, מִשּׁוּם
 שֶׁהוּא נֶאֱחָז בְּשִׁמּוֹ שֶׁל הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא.

בִּיּוֹן שְׁדוּד הַמְּלָךְ לֹא שְׁמַר אֶת אוֹת
 הַבְּרִית הַזֹּה בְּרָאוּי, הָעֵבֶרָה מִמֶּנּוּ
 הַמְּלָכוּת, וְנִטְרַד מִירוּשְׁלָם. מִיָּד פָּחַד,
 כִּי סֵבֵר שִׁיּוּרִידוֹ אוֹתוֹ מִיָּד, וְיִמְסְרוּ אוֹתוֹ
 בְּיַד דוּמָה וְיָמוּת בְּעוֹלָם הַהוּא, עַד
 שֶׁהִתְבַּשֵּׁר עָלָיו, שְׁפָתוֹב (שְׁמוּאֵל-ב ב) הִ'

לְגִיּהֲנָם כְּמוֹ שְׁאֵר הָעַמִּים עוֹבְדֵי עֲבוּדָה
 זָרָה, וְאִין נִמְסְרִים בִּידֵי דוּמָה? וְאֵלָּא
 בְּאוֹת הַזֹּה.

שְׁפָדָה לְמִדְּנֹה, בְּשַׁעָה שְׁאָדָם יוֹצֵא מִן
 הָעוֹלָם הַזֶּה, כְּמָה קְבוּצוֹת שֶׁל (מִלְּאֲכִי חֲבֵלָה)
 מְחַבְּלִים נִפְקָדִים עָלָיו. מְרִימִים עֵינָם
 וְרוֹאִים אֶת הָאוֹת הַזֹּה, שֶׁהִיא בְּרִית
 הַקּוּדְשׁ, וְנִפְרָדִים מִמֶּנּוּ, וְאִינוּ נִתֵּן בִּידֵי
 דוּמָה לְרַדָּת לְגִיּהֲנָם. שְׁכָל מִי שֶׁנִּמְסֵר
 בְּיָדוֹ, וְדָאִי יוֹרֵד לְגִיּהֲנָם, וּמֵהָאוֹת הַזֹּה
 פּוֹחָדִים עָלָיונִים וְתַחְתּוֹנִים, וְהַדִּינִים